

บทคัดย่อ

กรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคทางเศรษฐกิจ อิรวดี เจ้าพระยา แม่โขง (ACMECS) เป็นกรอบความร่วมมือจากแม่น้ำสำคัญ 3 สายที่ไหลผ่านประเทศสมาชิก ประกอบด้วย 5 ประเทศสมาชิก ได้แก่ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ประเทศกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และประเทศไทย ซึ่งกรอบความร่วมมือ ACMECS ถือได้ว่าเป็นกรอบความร่วมมือระหว่างรัฐบาลของแต่ละประเทศสมาชิก ที่โดยกรอบความร่วมมือ ACMECS มีแผนแม่บท ACMECS ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2562 ถึง 2566) ซึ่งถูกนำเสนอโดยการประชุมสุดยอดความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิรวดี – เจ้าพระยา – แม่โขง ครั้งที่ 8 อันประกอบด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่ เสาที่ 1 การเสริมสร้างความเชื่อมโยงแบบไร้รอยต่อในอนุภูมิภาค (Seamless Connectivity) โดยเน้นการเติมเต็มโครงสร้างพื้นฐานและเส้นทางคมนาคมทางกายภาพ (Hardware) รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และความเชื่อมโยงทางพลังงานที่ยั่งยืนในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง เสาที่ 2 การสอดประสานด้านเศรษฐกิจ (Synchronized ACMECS Economies) เน้นการเชื่อมโยงทางด้านระบบและกฎระเบียบ (Software) และการระดมทุนเพื่อการพัฒนาในมิติต่าง ๆ ของแผนแม่บทฯ และเสาที่ 3 การพัฒนาภูมิภาคในลักษณะยั่งยืนและมีนวัตกรรม (Smart and Sustainable ACMECS) โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม การเกษตรอย่างยั่งยืน การท่องเที่ยว และสาธารณสุข ในปี 2558 ได้มีการก่อตั้งระเบียบเศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน เมอะลำไย (LIMEC) โดยเป็นการรวมตัวกันของคณะกรรมการร่วมภาคเอกชนของ 3 ประเทศ ได้แก่ 5 จังหวัดภาคเหนือล่าง 1 ของประเทศไทย (จังหวัดอุตรดิตถ์ จังหวัดตาก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดพิษณุโลก) 2 รัฐของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา (รัฐกะเหรี่ยง และรัฐมอญ) และ 2 แขวงของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (แขวงไซยะบูลี และแขวงหลวงพระบาง) เพื่อประสานความร่วมมือกัน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการค้าการลงทุน การท่องเที่ยว การศึกษา สุขภาพ และโลจิสติกส์ ซึ่งปัจจุบันระเบียบเศรษฐกิจ LIMEC ถูกขับเคลื่อนโดยภาคเอกชนเท่านั้น เนื่องจากยังคงขาดการรับรู้ และสนับสนุนอย่างเป็นทางการจากทางภาครัฐ ดังนั้น การศึกษาเพื่อยกระดับระเบียบเศรษฐกิจ LIMEC ให้สอดคล้องกับกรอบความร่วมมือ ACMECS จึงมีความจำเป็น

จากที่มาและความสำคัญข้างต้น นำมาซึ่งวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ โดยวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ คือ 1) สำรวจและรวบรวมข้อมูลการพัฒนาระเบียบเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ และวิเคราะห์ผลกระทบจากนโยบายเชื่อมโยงการค้าบนระเบียบเศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน เมอะลำไย (LIMEC) 2) ศึกษาและวิเคราะห์ประเด็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ข้อได้เปรียบ – เสียเปรียบ ผลประโยชน์ร่วม และความเหมาะสมเพื่อยกระดับระเบียบเศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน เมอะลำไย (LIMEC) ให้สอดคล้องกับกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคทางเศรษฐกิจอิรวดี เจ้าพระยา แม่โขง (ACMECS) และ 3) เสนอแนวทางการดำเนินการ และข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย เพื่อขอรับการสนับสนุน ผลักดัน และยกระดับระเบียบเศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน เมอะลำไย (LIMEC) ให้สอดคล้องกับกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคทางเศรษฐกิจอิรวดี เจ้าพระยา แม่โขง (ACMECS) ด้วยการใช้เทคนิควิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และ การวิเคราะห์ขีดความสามารถช่องว่างขององค์กร (Gap Analysis)

คำสำคัญ : ACMECS, LIMEC, , ระเบียบเศรษฐกิจ, การวิเคราะห์เนื้อหา, การวิเคราะห์ช่องว่าง

Abstract

Ayeyawady - Chao Phraya - Mekong Economic Cooperation Strategy (ACMECS) is originated from collaboration of 5 member countries that are located on the area which 3 major rivers flow through i.e., the Ayeyawady (Myanmar), the Chao Phraya (Thailand), and the Mekong (Thailand, Lao PDR., Cambodia, and Viet Nam). The ACMECS is cooperated by the governments of 5 member countries. The ACMECS's master plan for 5 years (2019 – 2023) has been proposed by the committee in the 8th ACMECS summit. There are 3 main goals in the ACMECS master plan that consist of (1) Seamless Connectivity, (2) Synchronized ACMECS Economies, and (3) Smart and Sustainable ACMECS. Firstly, Seamless Connectivity aims to complete transportation infrastructure both of hard infrastructure and digital infrastructure and to fulfill the missing link of energy infrastructure interconnection in Mekong sub-regional. Secondly, software connectivity i.e., rules and regulations and financial cooperation are focused on Synchronized ACMECS Economies in order to facilitate the movement of people, free flow of goods, services, and investment. Thirdly, Smart and Sustainable ACMECS promote the development of human capital in strategic areas including entrepreneurship (MSMEs/Startups), agriculture, tourism, medical services, and education, while continuing to promote environmental cooperation including sustainable water resources management. In 2015, Luangprabang – Indochina – Mawlamyine Economic Corridor (LIMEC) was established by private sector's collaboration of 3 countries that consist of 5 provinces Thailand (i.e., Uttaradit, Tak, Phetchabun, Sukhothai, and Phitsanulok), 2 states of Myanmar (i.e., Kayin and Mon), and 2 provinces of Lao PDR. (i.e., Sainyabuli and Luangprabang). 5 main parts of relationships are focused on LIMEC's collaboration: trading, tourism, education, health and logistics which aim to achieve business in progress services, funds and information from each other. The LIMEC is driven by private organizations that are on the LIMEC's area currently due to lacking awareness and support from government sectors, promoting LIMEC into some part of ACMECS is expected in this study.

Based on the mentioned problem, that has been led to the main aims of this study. Firstly, to explore related economic corridors and analyze the effect of connecting trade policies on the LIMEC. Secondly, to examine stakeholders that include advantages, disadvantages, and mutual benefits in case of promoting LIMEC into some part of ACMECS. Thirdly, to propose implementation model and policy recommendations for requesting support benefit in case of promoting LIMEC into some part of ACMECS. Content Analysis and Gap Analysis have been employed in order to achieve the 3 main aims in this study.

Keywords: ACMECS, LIMEC, Economic Corridor, Content Analysis, Gap Analysis